

STUDENTEN WEEKBLAD

14^e Jaargang.

No. 1.

REDACTEUREN:

C. TELLEGEN, NOTODININGRAT, A. DE JONGH, W. F. A. ROËLL,
G. B. VAN DE WERFHORST, J. H. VAN ROSSEM, J. W. DE MAREES
VAN SWINDEREN, H. S. VAN LENNEP.

FAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: A. J. STARING.

Vrijdag

6 Oct. '11.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: VLAMINGSTRAAT 34.

BERICHT.

Uit de Redactie getreden:

E. HIJMANS JR.

Toegetreden:

J. W. DE MAREES VAN SWINDEREN.

H. S. VAN LENNEP.

Inhoud.

Uit de Delftsche wereld.

Aviatische overpeinzingen, door S. W.

Delftsch Studenten-Corps.

Bericht.

Weekverslag.

Karikaturen van verre en van nabij, I, door Jor-Hahn.

Gedachten en gedichten.

De dood van den pelikaan, door O. M.

Van een prachtige avond, door R. J. C.

Van verre landen.

Danish Correspondance, I, door Asbjörn Smitt.

Ingezonden stukken.

door F. Schiff, met naschrift door de Redactie.

Wat verlangen wij van physikal culture en van sport?, door

P. M. C. Toepoel.

Feuilleton.

Hoe Van Leninge de Europeesche Rondvlucht won, door O. M.

Technische Hoogeschool.

Uitslag propaedeutisch examen.

Berichten en mededeelingen.

Handleidingen-Vereeniging.

Adresveranderingen.

Agenda.

Uit de Delftsche wereld.

Aviatische overpeinzingen.

Het rondschrijven van de Vereeniging voor Luchtvaart, bracht alweer het groote vraagstuk voor mijn oogen, wat brengt de toekomst en zijn wij op de rechte weg?

Alweer, zeg ik, want telkenmale dat kranten en tijdschriften weer eenig nieuwtje uit of met betrekking tot de hogere sferen in de wereld brachten, stelde ik mij dezelfde vragen. En, zoo ben ik overtuigd, ging het mij niet alleen, doch vrijwel alle — wat ik zou willen noemen — denkende wezens, vooral bij de telkens, haast periodiek wederkerende, doods- en ongeluksberichten. Dit is zelfs zoo sterk, dat de groote men al reeds geheel beu van het vraagstuk is geworden en er liever minder dan meer over te hooren krijgt. De groote pers — de toetssteen der groote men — krimpt dan ook al het nieuws reeds tot zeer korte berichtjes in.

Ook nu ben ik overtuigd, dat de technische lezers van het S. W. eenige tegenzin zullen moeten overwinnen, om deze overpeinzingen tot het einde te lezen. Maar zet U daar eens over heen.

Want, merkwaardig genoeg, men is de zaak beu vóórdat een en ander werkelijk voldoende is uitgewerkt en besproken. 't Is alsof de groote pers geaarzeld heeft de zaak op den keper te beschouwen, beangst, diezelfde men, ondanks zijn beuheid, te kwetsen met een ernstige bespreking. Immers,

gegriefd zullen vele vliegenthousiasten zich voelen, wanneer de huidige vliegers, die door het publiek onder hunne leiding tot halfgoden zijn verheven, in hun ware daglicht worden gesteld.

Helaas, het vliegen is een vak, gevaarlijk ik geef het toe, maar een vak, een broodwinning geworden. Om dit zoo scherp mogelijk in het licht te stellen, wil ik het vergelijken (te grieved zou het zijn het op één lijn te stellen) met het motorwielrennen.

Ook dat is zeer gevaarlijk, ook dat is een beroep vol risico maar.... met groote winsten, ook daarbij bestaan de prikkels tot record-, snelheids- en eveneens mede door het gevaar noodig wordende veiligheidsverbeteringen, ook daarbij werken die prikkels tot het totstandkomen van een voor bepaalde omstandigheden betrouwbaar en snel werktuig, alles en alles treffende punten van overeenkomst met de vliegekunst.

En ook het feit, dat de door rennen ontstane motorrijwielen of motormonsters voor de praktijk, ondanks betrouwbaarheid en snelheid, totaal onbruikbare voorwerpen geworden zijn, dreigt bij het vliegen eveneens waarheid te worden; noch deze recordjacht, noch de aan dat alles verbonden geldzucht en de daaruit voortvloeiende talloze demonstraties helpen ons aan een bruikbaar vliegtuig.

Ik wil zoo nuchter mogelijk de vergelijking voortzetten en ook uitstrekken over de personen, en zonder namen te noemen kan ik er op wijzen, hoe vele motorrenners vliegers werden en hoe vele personen, die wellicht tien jaar geleden motor- of automobielrenner zouden zijn geworden, nu tot „aviateur” zijn opgegroeid.

Deze afgoden van het publiek, wij zijn hun voor hun durf en energie eerbied verschuldigd, maar is het niet dezelfde eerbied die wij zes jaar terug aan den durf van den Antwerpschen duivel en nog op heden aan de energie van de zesdaagsche wielrenners verschuldigd zijn?

Ik heb vooruit gewaarschuwd dat deze beschouwing zou grieven en ik ben dan overtuigd, dat reeds enkele enthousiasten van verontwaardiging zijn opgesprongen, zonder dat ik zelfs nog eenig voorbeeld van die betreurenswaardige tooneelen van geldzucht die zich alreeds afspeelde, heb aangehaald.

Maar ik zal aan mijn vergelijking een einde maken, slechts er nog op wijzen hoe het motorrijwiel als practisch bruikbaar vervoermiddel zoo weinig in aanmerking komt (alleen voor legerdoeleinden werkelijk gewenscht wordt), dat de hoofdredacteur van „de Kampioen” (orgaan van de A. N. W. B.) zelf een vurig aanhanger van het motorrijwiel, zich geroepen voelt door een toeristischen praestatie op dit gebied te leveren, te trachten een stoot aan de populariteit van het motorrijwiel te geven. En helaas, ook het vliegtuig dreigt dienzelfden kant te zullen opgaan; voor oorlogsdoeleinden (nog wel slechts bij mooie manoeuvredagen in de zomermaanden) wordt er reeds beslag op gelegd, voor winst-opbrengende demonstraties en recordjacht alom gebruikt, maar een verheffing tot de practische bruikbaarheid?.... Niets daarvan!

Maar hoe daarin verbetering te brengen, voor welhaast alles is bedorven; welke weg dan ingeslagen?

Daarop is m.i. maar één antwoord: de weg der wetenschap!

Uitvindingen, ontdekkingen worden niet gedaan, vraagstukken niet opgelost te midden eener joelende, juichende, enthousiaste volksmenigte. Neen, in studeerkamer en laboratorium moet het vraagstuk in al zijn veelzijdigheid nu worden aangepakt. Met wiskundige nauwkeurigheid, zou ik haast zeggen, ziende de kleine oorzaken die in deze zulke

grote en noodlottige gevolgen kunnen hebben, ziende ook de nauwsluitendheid waarmee alles werken moet en de haast subtiele gevoeligheid van het geheele werktuig, zal de wetenschap moeten wikken en wegen en uitwerken.

Daar is allereerst het motorvraagstuk; nu blijkt eerst recht, welk een bruut werktuig de automobielmotor eigenlijk is, met een noodige dosis overmaat van paardekrachten wordt, als 't ware dus met brute kracht, het voertuig voortgedreven, maar nauwlijks wordt geëischt dat in verhouding tot het gewicht een maximumkracht prestatie geleverd wordt of alle betrouwbaarheid van den motor verdwijnt en het wordt een grillig werktuig.

Daar is dan onze volkomen onbekendheid met de eigenschappen, wat weerstand en draagkracht aangaat, der lucht, onze volstrekte onwetendheid omtrent luchtstromingen en de samensmelting en eigenaardigheden der luchtlagen.

Daar is het gyroscopische vraagstuk, waaraan misschien menig vlieger reeds zijn noodlottige val te wijten heeft.

Kortom, daar is een geheel ongeploegd, onbekend veld, en waarvan — dit zal toch een ieder die eenigszins met onze huidige vliegers in aanraking is geweest moeten toegeven — de vliegers niets, totaal niets, weten.

Nogmaals hulde aan hen als energieke durvers, hulde omdat zij het zijn geweest, die deze plotselinge ommekeer hebben teweeggebracht, die dit probleem ineens hebben opgeworpen en een schel licht op de *mogelijkheid* van de verovering der lucht doe vallen.

Ja, van de mogelijkheid, want het is te dwaas nu reeds van de verovering der lucht te spreken en allermint is deze verovering geschied door de huidige vliegers; de demonstraties blijven op mij dezelfde indruk maken als de vertooning van den man die ik per rijwiel een torenhooge ladder af zag rijden in de tent van Barnum en Bayley, het woord *vliegkunst* geeft die indruk weer; de enkele laboratorium-geleerden, die zich nu reeds in deze richting bewegen, zullen vroeg of laat een grooteren aanspraak op den titel veroveraar der luchten kunnen doen gelden.

Want dit staat voor mij vast, evenmin als Stephenson aarzelde de door hem zelf geconstrueerde locomotief te besturen, evenmin als ieder ingenieur de beproeving van het door hem gebouwde werk zal vreezen, evenmin zal de wiskundige technicus tenslotte aarzelen het door hem geconstrueerde vliegtuig te bestijgen. Maar dan zal ook de kansberekening een andere zijn geworden; de wetenschap komt niet te voorschijn aler zij een betrouwbaar (ook bij ons gewoon dagelijks Hollandsch briesje) vliegtuig de lucht in kan zenden.

Wanneer? Hoe lang dit nog duren zal? Wie weet? Wellicht moeten wij wachten tot een geniale geest het vraagstuk plotseling oplost, misschien zal de weg een geleidelijke zijn; maar dat het komen *moet*, dat staat m. i. vast als een paal boven water.

En daar staan wij nu, honderden technische studenten, de hoop der techniek, en staren dit alles aan en doen alsof 't ons niet aangaat. En toch zullen er onder ons of onder onze Duitsche of Fransche collega's de menschen moeten

Feuilleton.

Onze Aviatische roman:

Hoe Van Leminge de Europeesche Rondvlucht won.

Verteld door zijn passagier O. M.

Grooter consternatie heb ik nooit beleefd, dan toen bekend werd onder de burgers van ons kleine provinciestedje dat Van Leminge naar het buitenland vertrokken was. Mijn huis werd dien dag letterlijk bestormd met nieuwsgierigen en belangstellenden. Het was namelijk bekend genoeg, dat ik veel met Van Leminge was in den laatsten tijd en dat ik dus waarschijnlijk wel weten zou, wáár hij ergens uithing en wat hij er uitvoerde. Maar toch waren de menschen hierin mis, want toen het eenmaal bekend geworden was, dat Van Leminge naar het buitenland was, wist iedereen er evenveel of evenweinig van als ik. Zie je, de vork zat zóó in den steel: Jan was een week te voren 's avonds bij mij komen binnenlopen en nadat hij een paar bedachtzame trekjes had gedaan aan de sigaar die ik hem juist aangeboden had, vroeg hij mij opeens, zonder eenig aanloopje of iets dergelijks: „Zeg eens, O. M., ben je mijn vriend?”

komen — en zonder twijfel ook te voorschijn treden — die in deze richting hun gaven zullen ontplooiën, die deze groote dienst aan de vooruitgang der techniek zullen bewijzen.

Het vraagstuk is wetenschappelijk, zeg ik U en het is aan U het op te lossen.

Te idealistisch zou het zijn van de regeering te verwachten, dat zij door het scheppen van een leerstoel in deze richting Holland een flinke voorsprong zou geven. Willen wij, Hollanders, ons dezen voorsprong veroveren, dan zullen wij dit ondanks alles moeten doen.

Maar ondanks alles dan is er roem en eer te behalen voor de nazaten van den Vliegende Hollander!

S. W.

Delftsch Studenten-Corps.

Bericht.

De Almanak-redactie 1912 maakt bekend, dat zij tot nog toe luttele voortbrengselen van teeken- en mengelwerk heeft ontvangen. Nogmaals herinnert zij er den Corpsleden aan, dat Mengelwerk en versiering den geestelijken kern van hun Jaarboek vormen.

Waar ieder met inspanning beproeft een stukje eigen-doorleefd leven vast te leggen, is de Redactie overtuigd, dat haar wenschen in korten tijd vervuld zullen worden. Tot a.s. 20 October uiterlijk, wacht zij af!

De Redactie maakt verder bekend, dat inzendingen geteekend moeten zijn door een kenspreuk of kenteken, en tevens verzoekt zij den inzenders hun naam in gesloten briefje te willen insluiten. Dit laatste vergemakkelijkt in geval van goedkeuring de nadere onderhandeling met den betrokken inzender.

De Secretaris,

W. F. A. RÖELL.

Weekverslag.

Deze week heeft ons veel gebracht. Om mee te beginnen 121 nieuwe leden. Het hadden er 123 kunnen zijn, maar twee groenen zijn nog erg stout geweest, moeten een week langer artikeltje 8 uit hoofd leeren.

De hoop van het corps is maar dat de jongens allemaal altijd met zijn 121 op de sociëteit Phoenix zullen zitten, dat ze met hun 121 altijd op Laga, Odin, Sportvereniging, Apollo, Tooneel enz. komen. Dan zijn ze tenminste niet obscuur. Ze moeten ook nooit naar Scala en Flora gaan

Ik heb toen natuurlijk geen „nee” gezegd, want ik was werkelijk zijn vriend en ik ben het trouwens nog, misschien zelfs nog wel meer.

„Nou”, zei hij toen weer, „als dat zoo is, dan moet je mij helpen, oude jongen. Ik vertrek namelijk met een paar dagen naar het buitenland en dan zal ik zoo nu en dan wel iets nodig hebben en er zal in dien tusschentijd wel het een en ander te doen zijn aan mijn huis en tuin. Ik heb Truida verlof gegeven naar haar moeder te gaan gedurende den tijd, dat ik weg ben, als jij dan voor de kippen en voor Bruno wilt zorgen, dan is alles geregeld!”

„Maar waar ga jij dan in vredesnaam naar toe. Ik snap er niets van, jij, die nooit buiten onze stad komt!”

„Ja, ik wil je wel vertellen, waar ik heen ga, maar reken er op, dat je last zult krijgen van alle mogelijke menschen, die jou inlichtingen omtrent mij vragen zullen. Als ik niets zeg, dan kun je hun op je eerewoord zeggen van niets te weten en dan ben je van 't gezeur af”.

„Nou, 't is mij goed, hoor, maar hoe zal ik je dan kunnen bereiken, als het nodig mocht zijn?”

„Dat kan maar in één geval nodig wezen en dat wilde ik je juist verzoeken. Als je van mij een telegram mocht ontvangen, kom dan oogenblikkelijk naar het adres, dat ik er in vermelden zal. De reis- en verblijfkosten neem ik heelemaal op mijn rekening!”

„Goed, ik beloof het je, al is het ook een vrij geheimzinnige geschiedenis”.

dan zijn ze tenminste moreel. Doen hoor eerstejaartjes, wat je hier aanbevolen wordt. Nooit onaardig zijn tegen je medemenschen, steeds je andere wang toekeeren, dan ben je ook goed.

Dan kan het Corps trotsch zijn op zijn nieuwe broeders. Verder was er als belangrijke gebeurtenis het Groenentooneel. Dat was erg mooi. De groenen hadden gelukkig geen aansporing noodig om elke geestige mop die in het water viel te herhalen, tot groot genoegen van hun lotgenooten, die dan lachten.

Ze hadden gelijk om te lachen, want er moest toch iemand lachen al was die iemand ook een groen of twee drie.

Soms lachten al de groenen. Dan was het erg geestig.

Na het inauguratiediner beijverde het Delftsche publiek zich weer in allerlei onhebbelijkheden uit te halen. Dit publiek begint ook al mos te krijgen.

Zaterdag hebben vele studenten getoond dat ze tegen de natheid van buiten kunnen. Natheid van binnen werd ook bij zeer vele 1^e jaartjes geconstateerd.

Misschien te veel regenwater binnengekregen. Op deze wijze verzamelde men moed om onder, tusschen en over vallende boomen van de Wittenbrug stationwaarts te „spazieren”. Graaf Witte maakt kennis met water en vuur, wij beklagen hem van ganscher harte. Enkele dronkemans-tooneeltjes bleven daardoor ongekiekt.

Maandag voor het eerst waren de ex-groentjes uit der eigen op de kroeg. Volhouden jongens. Toon wat je bent. Op jelui is nog nooit gescholden als student. Zorg dat het gebeurt.

Vrijdag 9 tot 11 zal het kroegbestuur wonderen laten zien. Naar Scala gaan kan nu aan peen worden overgelaten!

Deze opvoeding hebben we nu ook zelf in handen genomen, komen dus eerstejaartjes!

Later op den avond voortzetting en heropening van den groentijd!

Allerlaatste nieuws: Vogelei is niet meer. Hij heeft zijn laatste oudste pakje gekocht. Helaas! zoo vallen de oude boomen. Rust in vrede.

„Karikaturen van verre en van nabij.”

I.

Schoon als de dageraad, met fijngekrulde lokken,
Frisch als de morgenstond, tot zingen en tot jokken
Dien mond, waar wij de gulden woorden weten,
Die dingen in 't gedacht van nooit-vergeten.

Men voelt in 't eerst aanblikken van dien man,
Een rilling varen door de leden; om dan
Met diep ontzag, 't hoofd doen nederdalen,
Een groet t' ontvangen, die doet in vreugd' omstralen.

Maar och, daar zijn niet enkel reine vormen,
Daar is geen goed alleen. De wormen
Van 't zwarte aard doen ons bij 't goed aanschouwen
Die heerlijk hooge voor een kleine zelfgod houden.

JOR—HAHN.

„Nog één ding: Je zult in mijn afwezigheid wel bezoek krijgen van eenige leveranciers, bij wie ik nog in de beer sta. Zeg hun, dat ik in 't najaar alles zal afbetalen en schoon schip maken. Kom ik niet vóór November terug, dan mogen ze mijn huis verkoopen voor mijn part”.

Op een dergelijke manier liep dien avond ons gesprek, dat mij toen met veel verbazing vervulde.

Ge moet weten, dat Van Leminge misschien nooit en zeker niet in de laatste twintig jaar buiten zijn geboortestad geweest was, behalve dan eens per jaar met Pinksteren, als hij zijn tante in W. opzocht. Doch dit was geen reis van beteekenis, daar je den afstand tot W. zeker binnen twee uur fietsen kan.

En dan opeens naar 't buitenland.

Van Leminge, die voor het oog van de wereld nooit iets beters had gedaan, dan zijn hond uitlaten en aan de bittertafel van café Panhof te zitten, die zelfde Van Leminge zou opeens naar 't buitenland gaan, zonder dat iemand zou weten, waarheen en waarom.

Daar zouden ze vreemd van opkijken, die goede burgers.

En dat hebben ze gedaan ook. De heele stad wist het in een halfuur tijds en iedereen had er den mond vol van. Van Koppen, de sigarenhandelaar in de Hoofdstraat vertelde mij later, dat hij dien dag meer verkocht had, dan anders in een week het geval was.

Iemand, die niet met het leven in de kleinere steden op de hoogte is, zal misschien niet dadelijk begrijpen, waar

Gedachten en Gedichten.

De dood van den pelikaan.

(Een proeve van vertaling uit het Fransch van Alfred de Musset: La nuit de Mai).

Wanneer de pelikaan na 't vruchteloze jagen
naar voedsel voor zijn kroost terugvliegt naar het riet,
dan wachten op zijn komst met hongerige magen
zijn jongen in het nest, dat hun een woonplaats biedt.
Zoodra zij hem slechts zien met den vermeenden buit
gaan zij hem tegemoet en schreeuwen blij en luid
en openen den bek en kolossalen krop.
De oude vogel zet zich neder op een steen
en slaat vol teedre zorg een vleugel om hen heen.
Armzaal'ge visschersman, hij ziet ten hemel op,
Uit zijn gewonde borst stroomt bloed in dikke stralen,
Vergeefs heeft hij gezocht in meer, rivier en zee.
't Scheen alles uitgevischt, geen buit was er te halen.
Zijn eigen hartebloed brengt hij als voedsel mee,
Droefgeestig ligt hij neer in namelooze smart.
Zijn jongen deelen graag het vaderlijke hart.
Hoewel het trouwe dier de felste pijnen lijdt
en met zijn kostbaar bloed zijn leven voelt ontwijken,
toch heeft hij nog den moed er rustig naar te kijken,
bedwelmd haast van pijn, van liefde en teederheid.
Zijn leden worden slap, zijn oogen langzaam doffer,
Bijna valt 't hem te zwaar, het goddelijke offer.
Nog eens richt hij zich op; bij 't nad'ren van den dood
wordt hem die marteling, die stervenswee te groot.
Hij richt nog eens zich op en met één vleugelslag
verbreekt hij van zijn hart de sidderende wanden
en gilt zijn laatste kreet zoo vreeslijk door zijn strot,
dat heel het voglenheir vol angst vlucht uit die landen
en dat de reiziger, die ronddwaalt langs die stranden,
de adem voelt des doods en bang zich wendt tot God.

O. M.

Van een prachtigen avond.

Vuurrood zonk de zon omlaag. Een enkel dik rond wolkje
purperde aan den blauwen hemel. Diep bruin golfde de
hei voor ons uit tot aan het onbestemde blauwige groen
van de sparren- en dennenbosschen. Een enkele specht
krijste nog over ons heen om zijn nest daarginds op te
zoeken, met een schichtigen bocht langs ons heen scherend.

Het was koel geworden na den eersten warmen zomerdag
en heen en weer drentelend wachtten wij, mécano's, op de
terugkomst van den wonderen vogel, die zoo juist nog in
wijde kringen over het veld, hooger steeg om ten laatste
de zon tegemoet, uit het gezicht te verdwijnen.

precies het verband ligt tusschen Van Koppen en de geschiedenis met Van Leminge, maar dat doet er ook niet veel aan toe. In elk geval, het feit is er.

Grappig was het te hooren, hoeveel verschillende verhalen er in omloop waren. De een beweerde, dat Jan failliet was of dat hij een blauwtje geloopt had bij de weduwe van den broodbakker Jansen. Dit laatste werd meestal afdoende tegengesproken door er aan te herinneren, dat Van Leminge bij diezelfde weduwe minstens tien blauwtjes geloopt had en dat hij zeker reeds voor een jaar of zeven weg geweest zou zijn, als hij in zoo'n blauw oog reden genoeg zag om naar 't buitenland te gaan. Ook werd er van hem beweerd, dat hij ergens in 't buitenland nog een rijke erf tante had zitten, die hij nog een keer wou opzoeken voor het goede mensch om zeep ging.

Overall, waar ik dit hoorde beweren, heb ik niet te sterk tegengesproken, daar ik er een heel goed middel in zag om de schuldeischers van Jan een beetje koest te houden.

Aan de bittertafel in Panhof hoorde je over niets anders meer spreken dan over de wonderlijke verdwijning van Van Leminge. Pas na een volle maand begon de algemeene opwinding weer een beetje te luwen, maar toch kwamen er nog onophoudelijk uitbarstingen van openbare belangstelling in de zaak Van Leminge.

Zoo duurde dat grapje reeds meer dan twee maanden, toen ik op een van de eerste dagen van Juni plotseling een telegram ontving van Jan uit Parijs:

Reeds eenigen tijd misten wij het gebrom van den motor, tot plots in de verte zich het gezoem weer hooren deed en wij den statigen dubbeldekker weer zagen komen aanglijden.

Nog een paar wijde bogen en het toestel gleed over den grond. Wij er naar toe: het zou nu voor vandaag wel afgeloopen zijn. Al gedurende twee en een half uur had de eene vlucht de andere opgevolgd. Maar neen! Juist wilde ik helpen de machine naar binnen te rijden, of ik voelde mij onder den arm nemen en, omkijkend, hoorde ik Verschaeve tot mij zeggen: „Eh, bien, mon ami, je veux faire un petit tour avec vous”. — Wat wilde ik meer! Een invitatie, zooals: Ga je een eindje met me wandelen . . . Er was geen seconde bedenktijd noodig. Ik hoorde nog: „Allez, Edouard, montrez Monsieur comment monter”, maar ik zat al. Pet achterste voren, bril op, dat was alles. Verschaeve zat al tusschen mijn knieën een verdiepinkje lager, bewoog zijn handel naar alle kanten en even later donderde de motor weer, nu een metertje achter me. Ik voelde een zware luchtzuiging door mijn kleeren, neen, mijn ooren klapperden. Een beetje opzij stonden wat kennissen op den beganen grond. Ik keek ze nog eens aan, wuifde, voelde mij intusschen al voortrijden, keek weer voor me en . . . we vlogen. Verwonderd was ik er eigenlijk niet over. Ik zag eens rond, lette nauwkeurig op mijn voorman, zag hem telkens even zijn hoogtestuur optrekken, voelde dan een kleine deining en zoo gleden we naar boven. Na een baanronde wees de barometer ruim honderd meter en nog steeds zakte de grond onder ons weg en kwam de horizon meer naar boven. ¹⁾ Het begon hoe langer hoe langzamer te gaan. Zoo hard als daar net nog de struiken en zandplekken onder ons doorgleden, zoo langzaam verschoof nu het landschap. De tweede ronde waren we door. Pietepeuterig lagen de loodsen daar rechts onder ons; ja, de menschjes stonden er bij en wuifden. Ik haalde een stuk papier uit mijn zak en schreef: „Alles gaat goed” om dat dan te laten vallen. Maar bijtijds bemerkte ik nog, dat het papier een onbetaalde rekening was, waar niemand iets mee te maken had en dús verdween het weer in mijn zak. 400 M. Het was er hel dag, de zon was weer opgekomen ²⁾ voor ons; vreemd, zoo, dat in 't Westen te zien gebeuren. Het vliegkamp was onder ons verdwenen.

Ik draaide me eens om, en door het waas van de schroef en den motor heen, een paar rosige veeren en kinkels er in van het zonlicht, zag ik ver achter me de loodsjes liggen. Zelig gezicht, ook dat achterste vliegerkastje dat zoo goeïg achter je aan komt zeulen.

Voor ons doemden wat lichtlijntjes op van Amersfoort. Grijs en roode daakjes lagen er door elkaar. Fier steeg er de groote toren uit op. 500 M. Speelgoed, dat gedoetje daaronder. Glad gleden we er op aan. Niet de minste storing in die gepolijste beweging. Even wipten we over de buitenwijken en een enkel watertje . . . flats, daar gingen we!

¹⁾ Noot van den zetter: De grond zonk, de horizon rees! Vlieglogica??

²⁾ Noot van den zetter: . . . de zon komt weer op! achter die rijzende horizon??

„Kom Maandag hier. Hotel Soleil”.

Het was een kort, maar duidelijk telegram.

Ik nam de maatregelen, die men gewoonlijk neemt, als men voor eenigen tijd op reis gaat endroeg de zorg voor Bruno en de kippen over aan Van Koppen. Als ruil voor zijn bereidwilligheid in deze zaak, vertelde ik hem, dat ik naar Parijs ging om van Leminge op te zoeken.

Zoo ging ik dan dien bewusten Maandagmorgen heel in de vroegte reeds weg en kwam des avonds laat pas in Parijs aan. Beroerd als ik was van den langen zit, nam ik een huurauto en liet mij naar Hotel Soleil rijden. Juist wilde ik tegen den portier in het Fransch beginnen te koeterwaalschen, toen ik opeens een stevige klap op mijn schouder voel en in gezond Hollandsch hoor:

„Zoo, oude jongen, ben je daar, dat doet me genoegen. Ik wist wel, dat je je belofte houden zou. Maar kom mee naar mijn kamer. Daar heb ik juist een koud soupetje staan, daar zul je wel trek in hebben”.

Nou, dat liet ik mij geen twee keer zeggen en zonder mij verder met den portier te bemoeien ging ik mee naar boven.

Zoo onder het souper zei ik hem, dat ik hem dankbaar was, dat hij mij juist op tijd bij den portier had weggevangen. Ik had anders zeker Fransch moeten praten en daar kan ik zoo goed als niets van.

„Zoo”, zei hij toen, „spreek jij een beetje Fransch?”

„Ja, maar het is verbaazend weinig!”

Mijn bankje verdween. Pang, daar zat ik weer. Prettig zoo'n vlucht in eens over stad en water. De barometernaald trilde nog van aandoening. 40 M. gevallen. Verschaeve keek me eens aan. „Ce n'est pas rigolo”, overbrulde hij de motor. Een bocht. Haha! ineens zag ik hem vooruit wijzen. Treintje wurmde onder de stationskap uit. Wij d'r op af, achteraan.

In eens klonk een schrill gefluit tot ons op. Wollig wit rookpluimpje daaronder. Menschen hingen uit de raampjes. Een kort wedstrijdje maar. Ik moest alweer langs het vliegerkastje heen kijken om dat misselijke rupsje daaronder te zien kruipen. Twee lichtpuntjes nog. Voor ons Utrecht. Als maar licht stippelijntjes, nu eens boven het hoogtestuur, dan er onder. We schenen toch een beetje te deinen. Ik keek weer eens rond. Hè, wat gek, geen enkele spandraad meer te zien, enkel een trillend breinaald-waasje. Dat boven en onder dek had veel van een risje opgeblazen hempjes en broekjes aan een drooglijntje in de wind, allemaal gebolderd. Weer een bocht naar links en we waren weer boven de bosschen om het kamp. Een paar knullige vuurtjes waren voor ons plezier aangestoken, een rijtje nachtpitjes. Verschaeve gaf me een teeken: „Attention”. Kalm sloeg hij beide armen over elkaar. Even pinkte ik onder mijn bril. Ja, ik zag goed. Geen kwestie nu van schommelen. Even vlogen we zoo door, toen een forsche poot op de linker pedaal, een zwenking en onze loods lag voor ons, diep nog weg. Het zou komen. Langzaam gleed Verschaeve's hand onlaag, even nog een moment van: „niet-doen” denken en toen. Ik klemde mijn ellebogen om mijn leuninkje, een oogenblik van ademloosheid, en daar vielen we . . . het was uit. De motor was stopgezet, een gepiep en gefluit door alles heen, zoo iets als een vuurpijl die boven in ontelbare sterretjes gebarsten is, doen kan. Vlak boven den grond een stevigen ruk aan de handel, de machine stijgerde, en we reden voort, stopten vijf meter voor de deuren.

Toen was het gedaan. Ik kon niet eens „merci” zeggen.

R. J. C.

Van verre landen.

Danish Correspondance.

I.

The University of Copenhagen.

We have only one University, which is situated in the capital Copenhagen (Kobenhaven) of course; for nearly all kinds of institutions and agencies of any importance are there, the result of which is that of 2½ Mill. of people more than ½ Mill. live in the capital. Some time ago there was much talk of having another University in the “capital” of Jutland Aarhus; but for the present that thought has been given up.

(Zie verder Tweede Blad.)

„Weet je dan ook bij toeval wat „snert” in 't Fransch is. Ik heb het in geen enkel woordenboek kunnen vinden en ik zou het zoo graag weer eens willen eten!”

„Neen, dat weet ik niet; maar jij kent anders zeker zoo langzaam aan vloeiend Fransch?”

„Ik! Wel neen, kerel! Ik spreek geen sillabe van die weergaasche taal. Geen stom woord, hoor!”

„Maar hoe heb je je dan gered in dien tusschentijd?”

„Met gebarentaal, die verstaan ze hier allemaal. Alleen het woord suert schijnt er niet in te kunnen worden gezegd!”

„Maar nu wat anders. Wat voer jij hier nu eigenlijk uit en waarom moest ik hier komen?”

„O, dat zal je morgen wel merken. Daarover valt nogal wat te praten en als je het eenmaal gezien hebt gaat het veel gauwer. Bovendien, dat heeft geen haast”.

Ik legde er mij verder bij neer en genoot maar rustig van het lekkere souper. Daarna liet ik mij een kamer wijzen, dat nogal wat geharrewar gaf met den kelner, die natuurlijk geen woord Hollandsch verstond, maar die vrij bevattelijk scheen te zijn voor het gebarenspeel van Jan van Leminge. Doodelijk vermoeid van den zwaren dag legde ik mij eindelijk ter ruste en sliep dien nacht zoo lekker, als ik maar zelden geslapen heb.

(Wordt waarschijnlijk vervolgd, zooals men ziet wordt hier al even weinig in verteld als in het eerste deel van de andere welbekende aviatische roman).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD

van 6 OCTOBER 1911. No. 1.

The University being of the *German* type is a state-University, at the same time the place for our highest instruction and the seat of science. It is the eldest of the Scandinavian Universities (of 1478) and also the largest (about 3000 students, while at the Swedish University of Uppsala there are only about 2000 students). The University is divided into 5 faculties: 1. the theological f.; 2. the juridical f.; 3. the medical f.; 4. the philosophical f.; 5. the mathematical-physical f. The largest of these faculties is no. 2 and next no. 3 and 4. Only few study Theology. No. 4 and 5 in other Universities are combined in one faculty. The usual time of study is 5—6 years the year being divided in two termes the one from 1 Sept. to 21 Dec.; the other from 1 Jan. to 1 July. In the first University-year all students who want to take a final examination must pas en examination in Philosophy.

The lectures of the University-Professors are as a rule gratis and open to all. But only the immatriculated students are allowed to take an examination, since 1875 both men a women. And of course in a country where the women are in nearly all regards privately and publicly treated equally with men (they have got municipal vote and are in all likelihood going to have the political vote too in a short-time) they also come to the University in great numbers, especially to the philosophical and medicinal faculties.

The immatriculation also allows the students to have the benefit of the great number of scholarships that belong to the University and are administered by it. We have also got a few colleges. The biggest of these is „Regensen”, where 100 man-students live. Regensen may in a way be compared with the colleges of Oxford and Cambridge.

Of late a new movement has arisen in the University, the *Student-council*-movement. We want to have some influence in the management of the University because we do not think that the Professors who only think of their science pay sufficient attention to what may be called practical matters as f. e. the arrangement of the examinations, the lectures. But also in other directions the students-council is to look after the interests of the students, it being the general elected representation of the students-world. We have not got the council as yet; but a committee of 14 members (6 Professors and 8 students) is working the rules for its composition and mode of action. In Norway, where the University is very much like ours they have already got a students-council, that is working to everybodys satisfaction.

ASEJÓRN SMITT.

Ingezonden Stukken.

Mijnheer de Redacteur!

Beleefd verzoek ik U plaatsing van het onderstaande.

Het heeft mij tenzeerste verbaasd, dat in hetzelfde blad, waarin de rede van den heer H. G. Nolen, bij de plechtige inauguratie uitgesproken, geplaatst is, een rede, welke door zijn waardige, gevoelvolle en ernstige toon, zoo'n ontzettend diepe indruk op ons allen, en vooral op de jongeren, gemaakt heeft, tevens een stuk voorkomt, dat lijnrecht hiernede in strijd is, vooral wat de geest aangaat die er uit spreekt en de toon, waarin het gesteld is.

Zoude het niet mogelijk zijn de opname van dergelijke onware en stuitende beoordeelingen als in het Weekverslag voorkomen, en die zoo diep krenken, in 't vervolg in Uw blad tegen te gaan.

U dankzeggend voor de verleende plaatsruimte,

Hoogachtend,

F. SCHIFF.

NASCHRIFT.

Helaas — hoe gaarne wij ook zouden willen — kunnen wij het niet met de ondertekenaar van bovenstaand schrijven eens zijn, waar hij zegt dat het week-

verslag in ons vorig nummer lijnrecht in strijd is met de rede van den heer Nolen en onware beoordeelingen bevat.

De geheimzinnige geest, die telken week het opstellen van het weekverslag bewerkstelligt bedriegt zich nimmer. En zoo ook nu niet. Men stond verbaasd van hetgeen zichtbaar werd na het afrukken van den sluier, die het eerstejaarsleven tijdelijk verborgen heeft gehouden. Daarover moest een woord gezegd.

Ook de heer Nolen sprak van de slechtste elementen onzer samenleving, al richtte hij zich daarbij niet uitsluitend tot het eerste jaar.

Iets anders is Uw opmerking dat een en ander „stuitend” zou geweest zijn. In zooverre verschillen de woorden van de weekverslagstellers zeer zeker van de beoordingen van den heer Nolen dat zij niet in bloemrijke taal van gevaarlijke moerassen en aantrekkelijke schoone planten spreken, doch op het platte af man en paard noemen.

Dit kan stuitend worden, want de zaken zelve zijn stuitend. Maar onze weekverslaggeest is te veel fatsoen ingegoten om in deze te ver te gaan. Ook nu werden met een „Het Weekblad is er te fatsoenlijk voor” de verdere onthullingen gestaakt.

We hebben dit alles uitvoerig neergeschreven niet om de geest van het weekverslag te verdedigen, hij is onschendbaar en boven dit alles verheven, het is om U en andere lezers eenig begrip bij te brengen van hetgeen het weekverslag is en beoogt te zijn en waarom wij er niet aan denken zelfs om aan uw wensch gehoor te geven.

Ten slotte, heer Schiff, geven wij U en andere lezers van het weekverslag in overweging: wie den schoen (niet) past, trekke hem (niet) aan. — *Inspice et cautus eris.*

REDACTIE.

Wat verlangen wij van physical culture en van sport?

Het aantal van hen, die door een of ander systeem van lichaamsoefening of sport Adonissen of Apollo's hopen te worden, is zeer gering. Ook slechts weinigen wenschen — althans voldoende sterk om er groote moeite voor te doen — het tot kampioen op een of ander gebied, krachtpeet of iets dergelijks te brengen.

Ook gezond te worden of te blijven en vrij van de vele kleine cruipies, welke zij, die men beschaafde lieden noemt, te gelijk met de ronde of hooge dop zonder belangrijk morren aanvaarden als noodzakelijke gevolgen van hun stand en deftigheid, komt eigenlijk pas in de tweede plaats.

Vóór alles komt 't er bij de meesten op aan in zoo goed mogelijke conditie te blijven voor den strijd om 't bestaan, wat voor hen wier bestaan reeds verzekerd is, zeggen wil een steeds rijker bestaan. Waar nu die strijd voornamelijk wordt gevoerd met de hersenen en uiterst afmattend werkt op wat men noemt het zenuwgestel, eischen vrijwel allen in de eerste plaats van de hunnen duren tijd kostende physical culture of sport, dat deze de hersenen en daardoor „het zenuwgestel” rust geven, opdat zij daarna verfrist en versterkt met meer succès en intenser werken kunnen. Slechts omdat een goed hoofd belemmerd wordt door 'n ziek lichaam zooals zelfs 'n uitmuntend leger weerloos is zonder goede trein, wil men, dus in tweede plaats, gaarne het lichaam gezond en schoon houden of doen worden.

Hoe nu de hersenen rust te geven?

Als een handarbeider na de dagtaak zich te slapen legt, rust hij en rusten ook zijne hersenen; abnormale gevallen als ziekte, kans op ontslag, staking of uitsluiting, huiselijke oneenigheid, enz. buitengesloten.

Als de hoofdarbeider rusten wil, gelukt dit minder zeker. Voor een belangrijk werk of opdracht, studie, groote financiële verantwoordelijkheid, speculaties kan men zijne aandacht niet afsluiten als de watertoevoer door 't omdraaien van de kraan. De hersenen blijven dan doorwerken. Valt men in slaap, de gedachte blijft geconcentreerd op 't moeilijke vraagstuk. Slechts uiterst zelden geeft de droom 'n oplossing, bijna altijd ontwaakt men vermoeider dan men te bed ging. Dit geschiedt voor velen gelukkig slechts nu en dan, doch men kan wel zeggen, dat de gemiddelde hoofdwerker in zijn rusttijd niet herstelt wat hij verbruikt bij 't werk.

De hoofdwerker heeft niet alleen noodig rusttijd zonder meer. Hij moet regelmatig hebben *algeheele afleiding* van de aandacht van zijn werk op 'n ander onderwerp en dan — omdat dit zoo verwaarloosd wordt — 't liefst op zijn lichaam. Dat de beste rust voor de hersenen verkregen wordt door concentreren van de aandacht op 'n ander punt is bekend. Voor staatslieden, strategen en geleerden gaf 't schaakspel vaak wat slaap niet kon. Anderen lezen kinderlectuur of thans detectieve-fantaisietjes ter afleiding. Van 'n bekend chirurg hoorde ik, dat hij na gevaarlijke operaties 'n 6 cylinder 60 paardekracht auto bestuurt. Ik zelf ontwarde als knaap kluwen touw om kalm te blijven.

Sport en physical culture moeten den hoofdwerker dus geven rust voor de hersenen en *kunnen* dit alleen doen als ze de algeheele aandacht in beslag nemen. Door hun zegenrijken invloed op lichaam en gezondheid — mits natuurlijk 't goede sport en physical culture is en goed wordt beoefend — zijn zij verre te verkiezen boven genoemde kamerspelen en autorijden.

In een der eerstvolgende nummers van „De Zondag Avond Courant”¹⁾ wordt 'n artikel opgenomen, waarin ik tracht aan te toonen, hoezeer Sandows systeem beter is dan Müllers voor hoofdwerkers. Gelet op de bezwaren tegen Sandows-systeem, 't gedeeltelijk succès — naast heel veel narigheid — van de methodes der '90-er atleten (Kramers, Kluit, c. s.) en de nieuwere denkbeelden op physiologisch en psychologisch gebied stelde ik 'n systeem samen,²⁾ waarbij men, naakt werkend voor of tusschen spiegels door 't bij tal van bewegingen tegenelkaar laten arbeiden der antagonistische spiergroepen, noodzakelijk zijn volle aandacht legt in de oefeningen. Mede wordt door dit gelijktijdig en even sterk inspannen der antagonistische spiergroepen *harmonische* ontwikkeling verkregen.

Hoewel de meesten van hen, die mijn systeem toepasten niet „om spieren” oefenden, bleek de groote macht van aandacht bij 't werk hier zoowel als bij allen arbeid, de spieren namen verrassend snel in grootte toe en bleven of werden lang en vlug.

Doordat de oefeningen de geheele aandacht vereischen geven zij den hersenen de zoo noodige rust door afleiding.

Van de vele sporten, die alle in meer of mindere mate tot aandacht dwingen, werkt wel zelfverdedigingssport 't zekerst. In gevallen waarin andere soorten van sport als afleiders niet meer baten, daar 't verlangen te winnen niet in staat is de aandacht te verleggen en men voor 'n enkele maal verliezen niet zoo vreeselijk vindt, werkt nog b.v. boksen, daar men, hoezeer ook beziggehouden door 't dagelijksch werk en hoe betrekkelijk zacht ook de goedgevulde amateurhandschoen treft, deze toch niet telkens en telkens weer op lichaam en gelaat duldt en dus ondanks alle zakendwang zijne aandacht op de sport richt.

Haag, 3-10-'11.

P. M. C. TOEPOEL.

¹⁾ Uitgave van M. Hols, Haag.

²⁾ „Hoe versterk ik mijn lichaam?” bij J. F. van de Ven, Baarn.

Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 30 September 1911, No. 7440, Afdeeling H. M. O., is

1e. met ingang van 1 October 1911 op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de toegepaste mechanica aan de T. H. aan A. N. Koopmans, electrotechnisch ingenieur te Delft;

2e. benoemd voor het tijdvak van 1 October 1911 tot en met 31 Augustus 1912 tot assistent voor de electrotechniek aan de T. H., A. N. Koopmans voornoemd.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 30 September 1911, No. 7412, Afdeeling H. M. O., is voor het tijdvak van 1 October 1911 tot en met 31 Augustus 1912 benoemd tot assistent voor de electrotechniek aan de T. H., W. Nobel, electrotechnisch ingenieur te Schagen.

Propaedeutisch Examen, gehouden na de Zomervacantie 1911.

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

H. B. J. Aikema.	J. J. I. Sprenger.
M. G. Fabius.	P. van Tiel.
J. H. Hinse.	J. C. K. van Toorenborg.
C. D. M. Houtman.	E. van Vloten.
Jhr. W. F. A. Roëll.	D. van der Zee.
A. Sissingh.	

Werktuigkundig Ingenieur.

B. Freitag.	J. W. A. Renssen.
M. Hoolboom.	Ch. Th. Stork D.Wzn.
A. K. F. F. Lammerts.	

Electrotechnisch Ingenieur.

J. M. Bletz.	F. P. van Peski.
A. G. D. Bruins.	J. Weyland.

Scheikundig Ingenieur.

J. F. Carrière.	Mej. C. Rambonnet.
J. J. Kranenburg.	K. H. A. Sillevis.
Chr. van Loon.	

Mijningenieur.

C. S. van Haeften.

(Zie verder Derde Blad).

ADVERTENTIEN.

Gelegenheid voor Dinertafel,
voor acht à tien personen, à 75 cents per couvert.
KOFFIETAFELS 30 cent per couvert.
Adres VERWERSDIJK 43.

KOFFIETAFEL.

KAMERS beschikbaar voor een goede
EET- en KOFFIETAFEL.
Adres OUDE DELFT 90.

MOTORRIJWIEL.

MINERVA, 2 cyl., 4½ P.K., magneet en veerende vork, model 1910, voor zeer billijken prijs ter overname aangeboden.

Adres ANNA STRAAT 2c.

Degelijke EETTAFEL
aangeboden.

Adres HUGOPLEIN 11.

DINEEREN.

Gelegenheid aangeboden DINERS aan huis te bezorgen.
Brieven onder No. 5844 S.-W. Bureau van dit Blad.

„KORFBAL”.

Bij genoegzame deelname bestaat het plan een „Korfbal-Club” op te richten.

Inlichtingen worden gaarne verstrekt door H. J. STAAL, Oostsingel 45, L. HUYDTS, Brabantsche Turfmarkt 79.

TE HUUR:
 gemeubil. Zit- en Slaapkamer,
 met of zonder pension.
 Adres MOLSLAAN 27.

EETTAFEL

aangeboden voor 8 à 10 personen.
 Adres MOLSLAAN 27.

Toepoel's Modelschool,

Johannes Camphuysstraat 197-99, naast Garages
 VERWEY & LUGARD, Laan van Nw. O.-Indië.
 Nabij halten lijnen 3 en 7 en Zuid-Holl. Electr. Spoorweg.
 Boksring 24 x 24 voet. Punchingballs, Spiegels, Pulley-
 weights, Jujutsuring 15 x 15 voet, hometrainers, koude en
 warme douches en baden.

Boksen. - Physical culture. - Jujutsu.

2319)

SANATORIUM BEEKBERGEN

≡ voor lijders aan tuberculose. ≡

Één Woordenboek

• VÓLDOENDE

voor de drie moderne talen.

Bijna 1200 pagina's f 1.25.

QUANJERS VIERTALIG Woordenboek bevat niet alleen
 Hollandsch-Fransch, Fransch-Hollandsch,
 Hollandsch-Duitsch, maar ook Duitsch-Hollandsch,
 Hollandsch-Engelsch, Engelsch-Hollandsch.

Bijna 1200 pagina's f 1,25.

HET EERSTE

VIERTALIG WOORDENBOEK

OM EN OM.

Voorhanden in den Technischen Boekhandel en Drukkerij
 J. WALTMAN Jr., te Delft.

≡ **Gaskachels** ≡

en

Petroleumkachels

in RUIME sorteering voorradig

bij **J. HUURMAN,**

HYPOLITUSBUURT 22.

Verhuren van Kachels.

Ondergeteekende beveelt zich aan voor
Strijk- en Harmonie-Orkest,
 bestaande uit een, drie, vijf of meer eerste klas musici.

— BILLIJKE CONDITIES. —

Adres: B. J. FELS, Hugo de Grootstr. 21.

**TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
 DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.**

Thans is verschenen:

Prof. Dr. H. DE VRIES,

Leerboek der beschrijvende meetkunde, deel II
 (1 deel tekst en 1 atlas) (ruimtekrommen en
 gebogen oppervlakken).

Prijs afzonderlijk f 9,--.

Vroeger verscheen van hetzelfde werk deel I
 (1 deel tekst en 1 atlas) (de leer der Projectie-
 methoden).

Prijs van deel I/II te samen f 17,50.

PIANINO'S.

Pianino's door huur in eigendom
 van af f 6,- per maand.

REPAREEREN. — STEMMEN. — VERHUREN.
 INRUILEN.

ALGEMEENE MUZIEKHANDEL

HEES & Co.,

Peperstraat 8-10, Delft.

HEES & Co., AMSTERDAM, Vijzelstraat 45

HEES & Co., DEN HAAG, Prinsenstr. 29-31

Nieuw verschenen Werken

voorradij in den

Technischen Boekhandel en Drukkerij

J. WALTMAN Jr.,

≡ BINNENWATERSLOOT: ≡

Reinaert de Vos, uit het Middel-Nederlandsch herschreven
 door Stijn Streuvels, opgeluisterd met teekeningen door
 Gustaaf van de Woestijne. Prijs f 0,90.

The Scottish Students Song Book. Prijs f 2,45.

Illustriertes Jahrbuch der Erfindungen und technischen
 Fortschritte, Elfter Jahrgang. Prijs f 1,—.

Op het Dievenpad. Verhalen uit het leven van een Amster-
 damschen rechercheur, naverteld door Jan Feith,
 (geïllustreerd). Prijs f 0,90.

Vereeniging Oost en West. Staats en particuliere betrek-
 kingen in onze overzeesche bezittingen. No. 4. De
 Ingenieur in Nederlandsch Indië. Prijs f 0,40.

Keizer Napoleon als Mensch, door Arthur Lévy, met een
 voorrede van François Coppée. Prijs f 1,25.

Luise von Toscana, Mein Lebensweg. Prijs f 1,95.

Voetbal Jaarboekje 1911—1912, uitgegeven door den
 „Nederlandsche Voetbalbond”. Prijs f 0,50.

Meeussen's Voetbal Agenda 1911—1912, ten dienste van
 den beoefenaar van het voetbalspel en den toeschouwer.
 Prijs f 0,30.

Het van ouds bekende adres is: ———
S. LOGCHER,
 : CHOORSTRAAT 46, :
 die betaalt den hoogsten prijs voor
 net gedragen **Heerenkleeding.**

Algemeene Muziekhandel
HEES & Co.

Mandolines. Guitaren.

Echte Italiaansche Mandolines,
 van af f 7,50.

Spaansche Guitaren van af f 10,—.

VIOLEN, BANJO'S, GUITAAR-BANJO'S en
 MANDOLINE-BANJO'S, ongeëvenaard klankeffect.
 CITHERS. — CELLO'S.

Alle soorten SNAREN-INSTRUMENTEN,
 van de eenvoudigste tot de fijnste soorten.
 VIOOLSNAREN. Vraag HERCULES Vioolsnaren.
 VIOOLBENOODIGDHEDEN.

MANDOLINE-SNAREN en alle Onderdeelen voor
 Snaren-instrumenten. Muziekboeken van elke uitgave.
 MANDOLINE-MUZIEK in enorme keuze.
 Vraagt de eerste Hollandsche Mandolineschool.

REPAREREEN

van Violen en alle soorten Muziekinstrumenten.
 HEES & Co., Delft, Peperstraat 8-10.
 HEES & Co., Den Haag, Prinsenstraat 29-31.
 HEES & Co., Amsterdam, Vijzelstraat 45.

Wederom ontvangen een groote sorteering:
Papiermanden en Hondenmanden,
 tegen concurreerende prijzen.

Eiken Boekenhangers.

UITSLUITEND A CONTANT.

Aanbevelend,

J. B. STORM, Choorstraat 49a.

D. C. M. JANSEN,
 Oude Langendijk 9.

DEWAR'S SCOTCH WHISKY	◇	per fl. f 2,00
„ „ „ Special	„ „	- 2,20
„ „ „ White Label	„ „	- 2,45
„ „ „ Extra Special	„ „	- 2,60
„ „ „ Special Liquor	„ „	- 3,20
BLACK & WHITE SCOTCH WHISKY	per	„ - 2,50
LORNE HIGHLAND	„ „ „	„ - 2,20
HAIG & HAIG	„ „ „	„ - 2,20
JAMES MUNRO	„ „ „	„ - 2,10
JOHN & ROB. HARVEY & Co.	„ „ „	„ - 1,80
„ „ „ PURE MALT	„ „ „	„ - 2,00
HUNTER BALTIMORE RYE	„ „ „	„ - 3,50
Echt Victoriawater. . .	per flesch	f 0,20.

KENNISGEVING.

Ondergeteekende bericht de ontvangst der NIEUWSTE
 STOFFEN voor Najaar en Winter. Ook een groote
 collectie WATERPROOFS en ULSTERSTOFFEN.
 Speciale afdeeling voor Abonnementen.

Oude Delft 245. **KEES VAN DER LELY.**

Café Restaurant
 „Stations Koffiehuis”
BILJARTS 1e KLASSE
 „'t Is-me-ed-so”.
 LOKALEN voor Clubs en Vergaderingen.

A. Kreymborg & Co

MARKT
 14 en 16

DELFT

Hofleveranciers.

Amerikaansche Kleedermakerij.

Berichten de ontvangst der NOUVEAUTÉ's
 voor het Najaar.

Men vrage stalen, vergelijkke prijzen, furni-
 turen, elegance en afwerking.

Speciaal Huis voor **REGENJASSEN.**

Gelegenheid voor Abonnement.

A. KREYMBORG & Co.

Grootste importeurs van

Engelsche, Schotsche en Brunner Stoffen.

TELEPHOON 322.

PIANO'S en ORGELS in huur van af f 4,—
 per maand met inbegrip van stemmen bij
F. J. RAAR, NIEUWSTRAAT 6.

A. J. PRINS, Choorstraat 4

Extra voordeelige aanbieding van

Dictaat Cahiers.

Reclame Cahiers, 160 bladz. dik, prima
 kwaliteit papier, per dozijn f 2,—.

Teekenborden,

met garantie. : : Zeer voordeelige aanbieding.

VERKOOP UITSLUITEND A CONTANT,
 tegen zeer lage prijzen.

Reparatie-Inrichting voor VULPENHOUDERS.

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD

van 6 OCTOBER 1911. No. 1.

Berichten en Mededeelingen.

HANDLEIDINGEN-VEREENIGING.

Om misverstand en onaangenaamheden te voorkomen zij er nu reeds op gewezen dat het den leden niet vrij staat het bewijs van lidmaatschap-bonboekje al of niet te „kopen”.

Zij, die vorig jaar lid der vereeniging waren (of lid werden door het teekenen van een bon vóór 1 Oct. 1911) en vóór 1 Oct. 1911 niet hebben bedankt

zijn lid der vereeniging en als zoodanig volgens de overgangsbepalingen verplicht het vastgestelde bedrag (1.50, 1.00 of 0.50) te betalen. Bij de betaling wordt dan het bewijs van lidmaatschap-bonboekje uitgereikt.

Bedoelde bepalingen zijn op de Algem. Verg. in Mei aangenomen en half September bekend gemaakt in S. W., T. S. T. en op vele plaatsen in de T. H. (zij die zich met deze regeling niet konden vereenigen hebben dus ruimschoots de gelegenheid gehad vóór 1 Oct. te bedanken).

Zij die een en ander als het „vrijwillig kopen” van het bedoelde boekje beschouwen en dit zouden nalaten, zullen in den loop van het vereenigingsjaar toch door den penningmeester worden aangemaand het vlg. overgangsbep. verschuldigde bedrag te voldoen.*)

Om deze overgangstoestand met den meesten spoed te beëindigen wordt elk dringend verzocht bedoeld bedrag tegen ontvangst van het bewijs van lidmaatschap-bonboekje in den boekhandel J. Waltman Jr. te voldoen.**)

Herinnerd wordt dat met deze bijdrage-ineens alle verdere jaarlijkse contributie is vervallen.

Voor het Bestuur,
C. TELLEGEN,
Penningmeester.

*) Door onderwijl handleidingen tegen niet-ledenprijs te kopen berokkenen zij zichzelf dus slechts schade.

**) En niet te wachten tot dit voor de koop van handleidingen noodzakelijk is.

DELFTSCHE STUDENTEN DEBATING-CLUB.

Eerste Huishoudelijke Vergadering op Woensdag 11 October 1911, des avonds te 8 uur, in de Leeszaal der Sociëteit Phoenix.

STELLINGEN:

I.

Het feit, dat sinds 1899 onder de „belangen” der leden welke het Corps moet behartigen¹⁾ de studiebelangen niet meer worden inbegrepen, is nadeelig voor het Corps, voor eenige zijner vereenigingen en voor de behartiging der studiebelangen.

II.

Behartiging der studiebelangen door het Corps, het overnemen van de taak der vakvereenigingen door faculteiten daarvan, is alleen nog goed uitvoerbaar door het opnemen van niet-ontgroende, zoo mannelijke als vrouwelijke, leden.

III.

Door het opnemen van niet-ontgroende (z.g. studie- of nuttigheids-) leden zou het Corps zich eene suprematie in de studentenorganisatie verzekeren, waardoor het in staat zou zijn het bestaan van zoodanige vereenigingen te verhinderen die zich hetzelfde ten doel zouden stellen als het Corps, zijne faculteiten of zijne vereenigingen.

IV.

De groentijd zou aan beteekenis en populariteit winnen wanneer alle gezelligheidsvereenigingen hem als voorwaarde van lidmaatschap stelden, en hij niet geëischt werd door studiegezelschappen.

V.

Door het vermeerderen van het aantal leden en van die functie's welke minder vertegenwoordigend als wel beheerend

1) Art. 1, Hfst. I der Corpswet luidende: Het Delftsch Studenten-Corps stelt zich ten doel: de bevordering en handhaving van eensgezindheid en trouw onder de leden, de behartiging hunner belangen en het tot stand brengen, onderhouden en beschermen van nuttige instellingen onder hen

zijn, zoude in het Corps en zijne vereenigingen een ruimer gelegenheid tot ontwikkeling kunnen geboden worden ook aan finantieel minder begunstigden.

VI.

Van vrouwelijke studieleden is te verwachten dat zij, op grond van een onderlinge groentijd als gezelligheidsleden erkend zijnde, ook in die Corpsvereenigingen zullen worden opgenomen, waarvoor een nadere kennismaking vereischt wordt.

Verdediger:

P. J. WILLEKES MACDONALD.

De Redactie werd verblijd door de verschijning van een rookenden Moor in keurigen lijst, die ons aan Hillen's overbekende producten kwam herinneren. Hij versiert thans de wand van onze redactie-kamer.

Adresveranderingen.

J. W. G. van Andel,	Stephensonstraat 8, Den Haag.
H. N. Blommendaal,	Voorstraat 96.
C. G. v. Boeschoten,	Mariastraat 20, Den Haag.
Th. Bogaardt,	Leeuwendaallaan 47, Rijswijk.
J. de Booy Jr.,	Gr. Hertoginnel. 30, Den Haag.
G. Corl,	Markt 16.
M. C. Donker Duyvis,	Nassau Ouwerkerkstr. 3, d. Haag.
W. A. N. Eggink,	Kolk 3.
L. Elfrink,	Fr. Hendriklaan 126, Den Haag.
H. Everwijn,	Hypolitusbuurt 43b.
P. L. Fanël,	Hugo de Grootstraat 31.
Z. H. Fetter,	Hypolitusbuurt 27.
J. Floris,	Hugo de Grootstraat 112.
B. Freitag,	Oude Langendijk 18.
G. H. Fuhri Snethlage Jr.	Markt 25.
P. C. v. d. Giessen,	Koornmarkt 53.
H. J. E. van Hoorn,	Oude Delft 162.
L. W. Hofland,	Sweelinckplein 45, Den Haag.
E. Hijmans Jr.,	Oostsingel 46.
H. P. Hijmans v. Anrooy,	Frankenslag 406, Den Haag.
C. H. Jeltens,	Oude Delft 35.
E. J. Kooreman,	Brab. Turfmarkt 42.
C. E. P. Lenshoek van	
Kerkwijk,	Spoorsingel 13.
F. Looijen,	Wilhelminalaan 34, Rijswijk.
L. L. J. van Lijnden,	N. Dillenburgstr. 16, Den Haag.
H. A. Molenbroek,	Phoenixstraat 56.
J. D. Mulder,	Oude Delft 12b.
A. C. Nieuwenhuyzen	
Kruzeman,	Koornmarkt 32.
J. A. Quarles van Ufford,	2e v. d. Boschstr. 38, Den Haag.
J. H. A. Renssen,	Oude Delft 33.
R. Ambia Soedibio,	Havenstraat 7a.
R. Notodiningrat,	Havenstraat 7a.
J. J. Schilthuis,	Heemraadssingel 180, R'dam.
C. W. Schoneboom,	Weimarstraat 382, Den Haag.
C. H. Schwagermann,	Oude Delft 187. Telef. 369.
W. Sieger,	Voorstraat 69.
E. H. Smid,	Burgwal 39.
W. A. Snell,	Regentesselaan 56, Den Haag.
W. Th. H. Stibbe,	Oude Delft 215a. Telef. 461.
J. W. Stoll Timmerman	
Thijssen,	Van Leeuwenhoeksingel 37.
A. J. Treurniet,	Brabantsche Turfmarkt 21.
v. Trotsenburg,	L. v. Meerdervoort 363, d. Haag.
A. Verstege,	Obrechtstraat 271, Den Haag.
A. L. Verwoerd,	Burgwal 39.
C. L. de Vos tot Nederveen	
Cappel,	Oostsingel 9.
J. Weyland,	„Westerbro”, Rijswijk.
F. L. Wiemans,	Noordeinde 190, Den Haag.
D. van der Zee,	Oude Delft 99a.

Agenda.

DELFT.

Maandag 9 Oct. Schouwv. Stads Doelen: Het Rotterd. Tooneelgez.: „Medea”; 8 uur.

DEN HAAG.

Zaterdag 7 Oct. Dierentuin: Rotterd. Tooneelgezelschap: „Medea”; 8 uur.

Schouwburg: Fransche Opera: „Carmen”; 8 uur.
Zondag 8 Oct. Geb. v. K. en W.: Matinée van het Ned. Tooneelgez.: „De schoone slaapster in het bosch”; 8 u.

ADVERTENTIEN.

DELFTSCHE
Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

Een boek voor Heeren.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.
BINNENWATERSLOOT 33-35, — DELFT.

In enkele weken zal verschijnen:

**Het Wetboek van Mevrouw Etiquette
voor Heeren**

in ZESTIEN ARTIKELEN,

— door E. C. v. D. M. —

Artikel	1.	Inleiding.
"	2.	Ontwikkeling.
"	3.	Het uiterlijk.
"	4.	Omgang met dames.
"	5.	Het afleggen van bezoeken.
"	6.	Op straat.
"	7.	Iedere man in zijn vak.
"	8.	Thuis en elders.
"	9.	Diners en soupers, luncheons, tea's.
"	10.	Brieven.
"	11.	Sport en picnics.
"	12.	Bals.
"	13.	Verloofd.
"	14.	Huwelijk.
"	15.	Van komen en gaan.
"	16.	Dingen die men moet onthouden.

Prijs ingenaaid f 1,40.

„ gebonden „ 1,75.

MEN BESTELLE HET in de
Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.
BINNENWATERSLOOT 33-35, — DELFT.

Een boek voor Heeren.

Fa. Wed. F. HELBERS,
OUDE KERKSTRAAT 4,
TELEFOON 237.

Reclame Dictaat-Cahier,

Wasdoek-omslag, 160 bladzijden dik.

Per stuk **18** cent.

∴

Per dozijn / **2.—.**

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.

Verschenen de 21STE DRUK van het

**Ingenieurs Taschenbuch
„Hütte”**

Prijs in 3 lederen banden f 13,65.

E. DE GROOT,
hoek VOLDERSGRACHT 33,
geeft de HOOGSTE prijzen voor ge-
dragen kleederen. Sedert 1870 bekend
onder den naam van VOGELEI.

Voorhanden in den
TECHNISCHEN BOEKHANDEL
EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
BINNENWATERSLOOT.

DE REGELS VAN HET VOETBALSPEL

— 4e DRUK, —

bewerkt door de Commissie belast met de herziening
der regels van het spel.

Uitgegeven door den Nederlandschen Voetbalbond.

Prijs 25 cent.

GEOPEND
het Magazijn voor
HUISVLITBENODIGDHEDEN

Atelier voor fijne Houtbewerking
en Fluweelbranden.

SPECIALE SLIJPINRICHTING.

H. J. A. VAN LIENDEN,
OUDE DELFT 160.